

Повикамъ ли те, бързо идешъ при менъ; помилвамъ ли те, изведнѣжъ ми цѣлувашъ ржката. Отъ сутринь до вечерь си играешъ съ мене, а ноцно врѣме спишъ подъ креватчето, за да ме пазишъ. Нима, Шарко, сега когато обѣдвамъ, всичко сама ли да изямъ? Не, мама тогава ще ме нарече лакома. Азъ ти отдѣлямъ една часть — за това заповѣдай!“

ЗИМЪ ПО СНѢГЪТЪ.

ойде зима и снѣгътъ покри черната земя съ бѣлата си мегка покривка. Студено е на хората, студено е и на птицитѣ, ала дѣцата тичатъ по снѣгътъ безъ да усѣщатъ зимния студъ.